

„POKROK“ vychádza každý piatok

Adresa pre všetky zásielky:

Jozef Teslík Uh. Skalica (Szakolcza).

Oznamy (inzeráty) účtujú sa levne a
platia sa vopred.

POKROK.

Predplatné poštou:

Na celý rok 2 kor. — Na pol roku
1 kor. — Jednotlivé čísla v expedícii
a pri zásielkach najmenej 20 výtiskov
stojí 2 hal.Predplatné do cudzozemska 5 kor.
Bezmenné a nevyplatené dopisy sa ne-
prijímajú.

Týždenník venovaný ku poučeniu a vzdelaniu slovenského ľudu.

Založenie odvodňujúceho družstva.

Dňa 16. marca boli v Skalici povelaní majitelia pozemkov, roľ a lúk, ktoré z veľkej čiastky stárou vodou a močiarom trpia, tak že temer žiadnej úrody neprinášajú. Polnosti tieto menujú sa „Lúčky“, „Jazerné pole“, „Slanisko“.

Od rokov už túžili rozumnejší hospodári za tým, aby v tomto ohľade voľalo sa urobilo. Šesť rokov sme čakali na návrhy a plány štátneho vodného inžinierstva až konečne sme ich dostali.

Práca je to pekná a nám všetkým užitočná. Len treba pozrieť teraz na pole toto, ktoré odvodniť choeme, jak ohromný je ten priestor, na ktorom sa pracovať nemôže a Boh vie, kedy začneme a či vôbec budeme. Veľká čiastka poľa tohoto leží ladom, koľká a jak veľká je to ztrata pre všetkých roľníkov bez rozdielu. Po odvodnení ale budú podzemky tieto úplne suché, tak jako sa to všade na Morave a v Rakúsku, kde už 50 rokov odvodňujú pozemky, dokázalo.

Na shromaždení dňa 16. marca sa majitelia pozemkov v hojnóm počte dostavili, a ako bolo vidno krome 2—3 majiteľov ostatní všetci súhlasili s návrhom, že uzavreme a založíme odvodňujúce družstvo v ktorom páde menšina chcejú-nechcejú, dľa zákona krajinského, musí sa podrobiť väčšine.

Každý z majiteľov to nazrel, že dnes z tej čiastky poľa nemá žiadneho úžitku, a zem nemá žiadnej ceny. Po odvodnení aj cena pozemku zrastie a dvojročná úroda zaplatí a vráti útraty do meliorácie vložené.

Na jedno katastrálne jutro (1600 □ siah) padne asi 180 korun výdavkov, ktoré sa môžu za istý čas amortizovať, lebo práce tieto keď sa budú prevádzať družstvo i tak musí peniaze vypožičať a majitelia budú splácať až im pozemky tieto úrodu prinášať budú.

Najbližšie bude sa držať sriaďujúce shromaždenie odvodňujúceho družstva, ktoré všetky práce prevedie.

Roľník.

Vražedník, zbojník, alkohol!! Trýznenie detí.

Jedon pijak poslal každý večer dvoje svojich detí ku H. aby zobrali. Malé dievčatko muselo každý raz 3 krajciare priniesť, väčšie ale 8 kr., jestli deti toľko nedoniesli, zbil ich ožralý otec strašne.

Otec prišiel opitý domov. Žena a deti už vedeli čo majú robiť, utiekli z domu. Len malý Jozko nemohol s nimi, lebo sa nenaučil ešte behať. Plaziaceho Jozku popadnul otec — opilec za nohu, zatočil s nim trikrát a vyhodil ho na ulicu, že aby išiel tiež za mamou. Andel stráca bol dieťaťu ochrancom, že sa nezabilo.

Otec prihádzal každú nedeľu opitý domov. Pohúrili deti zo spánku, vohnal ich do komory, zamknul dvere za sebou a začal ich všetky nemilosrdne biť. Deti prosily, kričali, až sa ich po vôli nabil, musela ich žena celú modré poodnášať pred. Tento otec vstúpil do spolku sdržanlivosti a od tej doby nepácha tieto zverské kúsky.

V mestečku P. vyhodila opilá matka svoje nemluvniatko do snáhu. Suseda vzala dieťa ku sebe a ráno odovzdala ho vytriezvenej matke zpäť.

Jedon otec dal v ožraistve vyzliecť všetkých svojich 5 detí, tieto museli sa postaviť do radu, zohnuť sa a otec bil a šľahal ich so štrankom až do modra. Keď matka plakala a kričala, vytiahol nôž a hrozil, že niektoré zabije, jestli matka neprestane.

† J. Francisci, zomrel dňa 7. t. m.
v Turč. Sv. Martine.

Jedon lekár bol oddaný pijatike, častokrát volával svojich kompánov k sebe, žena a deti museli stáť pohotove a nosiť pálené. Pred každého pijaka postavil z mrtvého lebku a nalieval do nich kamarádov, ktorí z nich pili.

Tak zhovaduje alkohol aj ľuď učeních. Vo Frankfurte išiel 8-ročný chlapec k jednomy ševcovi, ktorý mal syna Jozefa vinšovať. Tovaryši nútli malého chlapca k pitiu, tento pil a keď nemohol, položili ho na zem a násilím liali do neho pálené. Chlapec do rána zomrel.

Delník Ján D. bol 73-krát trestaný, pre bitie svojich starých rodičov. Koho opitý v noci potkal, každého bil.

Jedna žena vypila v hostinci 12 štvrtek mladého vína, na to pol litra pálenky. Na ceste domov dostala zvrát a zomrela na porážku srdca.

Ani jedno trápenie v živote není tak hrozné, jako to, ktoré pijaci — alkoholisti zapríčiňujú svojim ženám a svojim deťom.

Ani čierny otrok, ktorý musí orať nevytrpiť toľko, jako žena korhelova!!

Dopisy.

— Z Pezinku. Trikrát namočil som pero, a posiaľ neviem, ktorá peráčka z pera mojho vybehnúť má. Z hlav, — tlačia sa mi my-

šlienky, jako naše nezbedné, nedočkavé deti zo školy: lomcujú, vrešcia, obapolne sa búchajú, zdúrajú; podobne i moje myšlienky jedna-druhú tlačí, zdúra, bije, lebo chcela by čo skôr na papiery uložená byť, a do Skalice cestovať. A just nie! Zadržím si ju v hlave, aby neostala mi prázdnu, ako krajinská snemovňa v Pešti. Dačo ale musím škrknúť, aby pero s tintou neprišlo v — ex-lex. Kde však začať? Nuž pri peniazoch! To je najbolestnejšie miesto nás — Pezincanov. Spomenúc peniaze, musím prezradiť, že toť mi dakto ukazoval nový desaťkorunový papierový peniaz. Pravdu hovoriac, nefúbil sa mi; prečo? preto. — Dobře viem, že z tejto sorty grošov mnoho mať nebudem. Potechou mi je, že aj iní ľudia sú, okrem mňa, ktorí z tých papierkov zásobu nemajú. Vyznávam, že tie baknoty pre ľud, pre národ sú narobené; hrom však do toho, keď si ich ten „vyvčlený národ osvojuje, jako to už od jakživa tak nachádzam. Ja chválím si tie časy, keď zlatovky panovaly. Päťka pravdaže viac imponuje, ba veľkú rollu (zástoj) hraje, totižto tá, ktorá na „cajniss“ (vysvedčenie) mladíkovi sa prilepi. Iste ani jedon sa neteší, keď z takýchto piatok mnoho dostane. — Naše skutočné päťky, noty či banknoty sú veľmi „nezahafične“, lebo hromadne sa zdržujú v zahraničných vidiekoch. Ubohé koruny! To by nemaly robiť, lebo tak tratia vlastenský cit, a po domovine nebažia viac. Preto je ich u nás tak málo. A my by sme ich tak radi mali, už k vôli mestu, aby sme si ho statočným „trotoárom“ okrášlili, a na podzim i elektrické svetlo si zaviedli. Ano, elektrické svetlo, a to až hen z Prešporka vedené. My si totižto myslíme: keď už všeličo máme odtiaľ ako; p. pudmitsra; p. kapitána; našich kňazov; našich vojakov, a ešte i — ja som tam sa zrodil, tam tovaryšil a trochu i majstroval; tak žiadame si na dovršenie i prešporckú osvetu či osvetlenie mať. Len s chutou do toho! Vôľu netratiť, lebo ak ju ztratíte, nájde ju dakajý odkundes a využije a ešte i nálezne draho zaplatíte. Tak prisambohu! Zlé jazyky hovoria: Pezincania budú mať elektrické osvetlenie, až Pezincan bude ministrom osvetly. Jazyky mlčte!!
Tovaryš.

— Z Ompítalu. Pán redaktor! Anjel strážny vás opatruj. Jako sa máte? My sa tu máme ako v raji, v ktorom je hodne mnoho zapovedaného ovocia, a preto aby sme sa nenechali diablom zviest k prestúpeniu zákona, jako: voľnosti, rovnosti a bratstva, tak ešte pred spáchaním hriechu sťahujeme sa von z raju uhorskej krajiny, pred do vlasti Kolumbusa, aby sme tam v potu tváre vyrábali náš vezdajší — dollár. — Minulú nedeľu osem mužov zanechalo našu obec, a nastúpili ďalekú cestu za mláku. Prv ale než tento „zemský raj to na pohľad“ celkom by opustili, v Pezinku, v kláštore, vykonali zbožnosť a posilnili sa pokrmom anjelov. S Bohom bratia! My nenie sme ešte až tak zkazení, ako sa o nás vraví, bárs mohli by sme byť lepší; nuž ale rôzne krajinské a obecne pomery k všeliakým nepeknostam nás strhli.
Známy.

— Dolný Badin. (Hont. m.). Ešte pred novým rokom, odobral sa od nás na večnosť vel. náš p. farár, ale posiaľ ešte farára nemáme. Nebohý p. farár účinkoval u nás 41 rokov, slávil 50- a 60-ročné kňazské jubileum a dožil 87 rokov. Za mladý bol účinný a horlivý. Zgazdoval si u nás pekný groš, lebo poručil na oravských chudobných študentov 4000 kor. faru vystavil, pre sostarých kňazov

4000 kor. zvon kúpil za 1600 kor. a na mnohé iné dobročinné ciele daroval. Divná vec je, že sa mladí knazi k nám boja ist, že vraj by na Badine nevyžili, divná vec je to, keď my tu dáko vyžijeme, farár by sa tu neuživil? Dalo by sa všeličo o tomto písať, ale radšej jazyk za zuby, dnes je svet taký, len za bohatstvom sa pacntí, o chudobný ľud nikto nestojí.

Bratia hospodári, jaro už je tu, každý sa musí o krm starať, sejte bôlhoj, toto výborné krmivo pre kravy. U mňa stojí jedno kilo 1 kor. 50 hal., semeno je čisté a zdravé. Pre-vádzajme heslo „Svoj ku svojmu“! Kto by bolhovej semienko choel, nech piše na adresu Michal Kliment roľník, Dolný Badin. Hont. stol. pp. Čabrag-Varbók.

— **Hasprunka** (Prešp. stol.). Otený pane redaktor! Zasielam Vám pieseň o židoch, ktorá bola uverejnená v amerických novinách, v piesni je samá pravda a keď sám ju našim ľuďom čítal, všetci žiadali ma, aby som ju dal u vás vytlačiť, že ju každý objedná. (Pieseň aj nám sa líbi, ale sú v nej také výrazy, pre ktoré by nám mohli process na krk zavesiť. Red.). U nás je už všetko zvedavé na počty potravného spolku, dňa 28. marca bude tomu rok, čo začali sme účinkovať. Účty sú v spolkovvej miestnosti vyvesené, k verejnému nahliadnutiu a 9. apríla bude valné shromaždenie, ku ktorému sa každý člen povoláva. Na Váš sviatok sv. Jozefa viňujem Vám pane Teslik mnoho sily a zdravia, aby ste náš slovenský ľud aj na ďalej mohli poučovať v národných pravdách, jak vo dne, tak v noci, Boh Vám buď na pomoci. *Hasprunský.*

Čo nového doma.

Krisa trvá. Jeho Veličenstvo je v Pešti, a všeobecne sa myslí, že sa skoro utvorí nové ministerium. Iní hovoria, že to ťažko pojde. Ani košutovcov nenie toľko, aby mohli pevnú väčšinu utvoriť a liberálov je tiež málo. Tisa drží sa ešte pri vesle. P. Král, že nechce pripustiť maďarské komando vo vojsku a preto je toľko prekažíek.

V Rakúsku je už assentýrka, u nás ešte ani dechu --- slechu.

Kresťanské študentstvo v Pešti vyslovilo sa za kríž v univerzitných budovách. Socialisti a židia protestovali.

Najnovšia národná.

1. My sme národ, trebárs malý,
trebárs malý,
ale starý, zachovalý —
zachovalý:
Svet veľký sa za nás stydí,
že nás vždycky v núdzi vidí.
La, la, la!
2. Nestyď ty sa svete za nás,
svete za nás,
čistým zrakom pozri na nás,
pozri na nás:
Svet nás mučil, čas katoval,
ale Pán Boh nás zachoval.
La, la, la!
3. Bárš nemáme šľachty rodnej,
šľachty rodnej,
len roľníctvo keď je hodné;
keď je hodné;
bárš nemáme priazeň vernú,
len keď máme vôľu pevnú.
La, la, la!
4. My sme národ prebudený,
prebudený,
pre slobodu roznielení,
roznielení;
daj Boh, nech sme národ jeden,
žiadnym svárom nerozveden.
La, la, la!

Anička Kozruchových.

Drobné zprávy.

— **Valné shromaždenie Kat. Kruhu** a sv. Vincentského spolku bude sa dňa 26. marca v nedeľu večer o 8. hodine vo veľkej dvorane vydržiavať. Žiadame všetkých, ktorí sa za členov zaznačili, aby sa valnej hromady súčasťnili. Predsedníctvo.

— **V smolenickom Kat. Kruhu** bude 25. marca póstna, nábožná prednáška, 26. marca

hospodárska, ktorú bude držať blahorodý pán Štefan Matuška hornoořešanský učiteľ. Udovia dostavte sa v plnom počte!

— **Gazdovsko potravný spolok v Skalici** oznamuje, že umelé hnojivá na farskom majiri vydávať sa budú každý všední deň, tento týždeň na celé mechy, vždy od 2 do 4 hod. odpoludňa. Chilský liadok na drobno v obchode bárs kedy. Na sklade je ešte Superfosfát, Sádra obyčajná superfosfátova superfosfát ópakový pod repu aj Chilský liadok. *Správa.*

— **Duchovné cvičenia.** Dňa 26. marca sa zapoňnú v chráme farskom skalickom duchovné cvičenia pod vedením vel. p. P. Manuseta Oišovského quardiana kláštora františkánov v Malackách.

— **Spolok kresťanskej striezlivosti** bude mať kostolnú slávnosť dňa 25. marca na sviatok P. Marie ráno v 1/2 10. v chráme skalickom. Na koľko potrebný a užitočný je spolok tento to uzná každý, veď aj u nás v Skalici pustoší alkoholismus medzi pánni, remeselníkmi, roľníkmi a nádeníkmi stejne. Bratia, striezliví buďte, na sluby nezabúdajte a prijdite.

— **Výbor nového „Casína“** ťili tak zvaní „inžinieri“ oznamujú nám písomne, že sa na slávnosti spolku nesúčestnia ale i na ďalej chlastať budú ku spaseniu duši svojich. Na zdravie!

— **Objednavateľom stromkov** dávame na vedomie, že ponevác firma tá u ktorej sme objednavky stromkov robili, zanikla, čo sme sa až teraz pri objednavke dozvedeli, a ponevác v rychlosti sme nemohli náist druhú, ktorá by bola v tak lacnej a ľavnej cene dodávať stromky, preto objednanie stromkov sme i skrze počasie ku podzimku odložili, vtedy aj značný počet stromkov lacných zaopatrim.

— **Židovská vlamacká banda** Z Kľuže nám oznamujú, že už sa podarilo chytiť zlodějov, ktorí okradli berný úrad v Zilahu o vyše pol miliona korún. Je to dobre sriadená banda haličských židovských vlamáčov. Náčelník bandy volá sa Móríc Fhrohmann, je 25 rokov starý a dost inteligentný. Kľužská policia chytila ho Brexone. Ostatní uväznení členovia bandy sú: Markus Talisman, Mendel Ritman, tohoto dvaja synovia a dcéra, Móríc Mózes, Adolf Veydrovits, Mojžiš Brichtman a Markus Jurman sú to všetko typické exempláre haličských židov. Aj ostatní členovia bandy, ktorých ešte nepochytili, sú haličskí židia. Dosiaľ konštatovali, že táto banda ozbijala aj berný úrad vo V. Károli a v Sásrégene, a panuje domnienka, že táto banda popáchala aj iné ešte zločiny. Vlamáčstvá, zlodějstvá vykonávala banda jako remeslo. Nazbierané peniaze delili medzi seba, ale našli u nich len 2000 korún. V Bukovine mali svojho ukryvača Berlu Mühlsteina, ktorého tiež uväzneli už a našli u neho celý sklad cenných papierov, ktoré zbojníci oddali mu do opatery.

* **Kružok sdržanlivých.** Bratis, v sobotu na sviatok P. Marie, sídeme sa ráno o 3/4 na 10. v spolkovvej miestnosti, odtiaľ pojde sa pod zástavou do kostola. *Dostavte sa všetci a dokazujte verejné čo vyznávate.*

* **Prednáška.** V sobotu večer v „Kat. Kruhu“ prednáška.

* *Niekoľko breskyň, čerešien a jabloní, z podzimnej zásoby je ešte k dostaniu v mliekarni.*

* **Za mnohopočetné blahoželania,** vinše a dary vďavajú srdečné vďaky skalickí *Jozefovia*

Myšlienky.

— V každom z nás prebývajú dvaja ľudia, z nichž druhý posudzuje čo prvý robí! *Sienkiewicz.*

— **Priateľstvo šľachetných** trvá až do smrti, ich hnev zaniká v okamžiku, rozejdu-li sa, nesidu sa nikdy viacej.

— **V nešťastí poznáš priateľa,** v boji hrdinu, v biede rođinu.

— **Či nevieš synu s jak malo rozumom** ovláda sa svet? *Pápež Julius II.*

— Každý z nás musí víťaziť nad sebou a to sa nám stáva možným, vezneme-li si svedomie za svojho vodcu a priateľa.

BESEDNICA.

Strašlivá noc.

Udalosť z terajšej vojny.

(Dokončenie.)

Tu naraz zbadám akési svetlo pred sebou. „Aha“ — myslím, — „už je dobre to je dedina“. Kôň zarehotal a zrýchľil dobrovoľne svoj krok. Naraz som z lesa von a o chvíľku som pri dedine. Na pravo neďaleko cesty plápolá oheň a pri ňom sa zohrievajú v kožuchoch zamotaní vojáci. Všetky okna v dedine boli osvetlené. Ešte popôjdem niekoľko krokov ďalej, a tu mi zahrmi v japonskej reči: „Kto to?“

Keď by bol hrom po mimo mňa uderil, nebol by som sa viacej zľaknul, ako teraz. Ne-bal som sa síce smrti, ale ohavného zajatia. Zápasit s celou hrbou vojakov, bolo by marné, útek ale nemožný. Tu my ale mihla myšlienka a paprsek nádeje vkradol sa mi do srdca. Voják už po druhej skríknul: „Kto to!“

„Francúz,“ — zvolal som. Toto bolo jedine možné zachranenie, bo jako u nás, tak i Japoncov bolo veľmi mnoho Francúzov, lekárov, dobrovoľných ošetrovateľov a aj markytánov. Na moju odpoveď pristúpili dvaja vojáci ku mne a vezmúc koňa za uzdu, viedli ma do dediny.

„Kocka padla“, pomyslel som si, keď som zbadal, že pomedzi japonskými predstrážami kráčam. Zahalený som bol a sňahom pokrytý, tak nik mi do tváry nazreť nemohol.

Prvou povinnosťou vojaka je, nepriateľovi, na koľko sa to s vlastným stavom snáša. Úctu vzdať a preto verejne vyhlasujem, že Japoncov, ktorí chrabre a udatne oproti nám bojujú, veľmi vážim. Jejich dôstojníci často prejavili nám ochotu, šľachetnosť a sú opravdivy bohatieri. Naše predstráže s jejich predstrážami udržovali často až priateľske styky. Jedni druhým vypomáhali potravinami, vodou, palivom atď. a dokiaľ nezavznel povel: „do boja“, celkom po susedsky sme jedon s druhým oboovali. Na tomto zakládal som celý môj plán. Chcel som sa rovno u dôstojníka stráže ohlásit a ho požiadať, by ma preto, že som sa len cestou zmýlil a na žiadon spôsob stráž znepokojovať nechcel, prepustil.

Ztejto príčiny som zrovna pred dôstojníka žiadal prist. Bol som zahalený v obyčajný plášť, na hlave som mal baranicu akú vôbec v Mančžurii nosia a na koni jednoduché sedlo bez šabráky a tak nik nemohol poznať, ku jakému oddielu armády patrí. Ale som sa sklamal. Jedon starý Japonec, myslím poddôstojník, jednoducho mi odvetil, že tu žiadneho dôstojníka niet a sotvy mi to rozpovedal, už som hneď môj celý plán preinačil a vdiac, že málo ktorý japonský vojak pozná naše — často skoro celkom civilsky vyzerajúce — rovnošaty, zrovna som hovoril, že som Francúz, ale v japonských službách, a síce plukovní lekář.

Dedina pozostávala s niekoľko dvatsiatí chalúp, a ale sto stánov. V najlepšom dome bol umiestnený starý poddôstojník. Vojdúc niter, našiel som ale desať Mančžurov — sedliakov kol ohniska sedieť a popijali „švadriaku“ o čomsi rokujúce. Celkom vážne som pozdravil prítomných po japonsku. Všetci steli a keď poddôstojník im hovoril, že som dôstojník — lekář, uklonili hluboko. Preto som pozdravil japonsky, bo som už zo zkušnosti vedel, že sedliaci mančžurský, túto reč nevedia.

Poddôstojník mi hneď opatril miesto blžo ohniska a domáci gazda priniesol pohárik švag-driaku a pomúkol ma, by som to na zdravie Mikadovo vypil.

Teraz ale musel som s barvou von, bo všetci čakali, čo tu ozaj robim. Obratiac sa k poddôstojníkovi, vyprával som, že hľadám na predstrážach dôstojníka Nankinsaga, ktorý včera bol veľmi povážlivo ochorel, ale doista som cestu pochybil, keď tu dôstojníka niet.

Ku mojej najväčšej spokojnosti som zbadal, že poddôstojník ma ani celkom nerozumel; on moju japončinu so svojou nijak porovnať nevedel, veď koľko okresú v Japonsku, toľko nárečia tam panuje. A priam preto, že ma

dobro neporozumel, uveril mojim slovám a „velmi dobre“, bolo jeho odpoveďou.

Miesto zajatcom, bol som teraz dôstojníkom predstráže. Poddôstojník očakával a vykonával moje rozkazy; sedliaci splnili každú moju žiadosť. Priniesli mäso, syr a chlieb, ba aj víno.

Keď som bol pojedol, pristúpil ku mne jeden sedliak a prosil ma, by som jeho ne mocnú ženu navštívil a jej dajakú medicínu dal. Volky nevolky musel som ísť. Aby ale poddôstojník nemal príležitosti sedliakmi sa poradiť, volal som ho so sebou.

Sotvy som bol u nemocnej keď za mnou pribehlo 5—6 starých žien, 3—4 deti a všetci chceli by som im dal lieky, bo majú hroznú zimnicu. Teraz som bol „opravdivým doktorom“. Z mojich študentských rokov toľko latinu zostalo mi v hlave, že som bol v stave „recepty“ napísať a rozkázal som ľudom, by hneď ráno do vojanskej lekárne išli, tam že im lieky pripraví. V duchu som sa musel usmiať, keď som pomyslel, jakú azdaj tvár bude pán apatikár robiť, keď moje recepty do rúk dostane.

Sedliaci boli poďační za moju ochotu. Zaviazali do šiatku dakoľko kopejki a chceli ma obdarit. Čo som ale veľkodušne odmietol.

Tak som asi 3 hodiny strávil v tejto dedine. Už sa začalo rozodnivať, sňah prestal padať a vietor utišil. Bolo na čase dajako odtiaľto dostať sa. Na moju žiadosť sa ihneď jeden sedliak nabýdnu, že ma k japonskej hlavnej predstráži dovedie. Ešte som poddôstojníka obdaroval s mojou malou fajočkou a gazdovi za pohostinstvo som daroval pol rubla a už som aj sadnul na koňa.

Stráž vzdala mi poctu, vojaci salutovali a ja som s mojim sprievodčím opustil dedinu.

Za pol hodiny prišli sme v lese na rozcestie. Tri cesty sa spojovaly v jednu. Rovno pred nami asi na jeden verst, plápolali ohne japonskej predstráže.

„Kam vedie táto cesta v ľavo?“ zpytal som sa sedliaka.

„Do Čin-fu-tangu“, odvetil.

„Jak ďaleko je to?“ pýtal som sa ďalej.

„Dve versty“, odpovedal.

„Dobre, pôjdem ta“, riekol som a už aj koňa ta napravil.

Sedliak ostal jako omráčený. Udiveno hľadi na mňa, ale ja vytiahnuť revolver, namieril som a hovorním: „Vyvedeš ma za les, ja do Čin-fu-tangu nepôjdem, ale na ľavo do dediny“.

Sedliak uposlechnul.

Za pol hodiny boli sme z lesa von, a ja zbadajúc v dialke ohne našej predstráže, obdaroval som sedliaka, bodnul koňa a cvalom hnul ku nášmu bivouaku.

O hodinu neskoršie sedel som u prostried mojich kamarátov a vyrozprával svoje dobrodružstvo.

Tak sa skončila tá strašlivá noc. —
Strijčko Ferdinand.

Verejné uznanie.

Uh. Skalica, 2. marca 1905.

Pán Osvald Brázda, závod pre stavbu mlynov v Přerove.

S radostou chytám sa pera, aby sme vám vyslovili na tomto mieste našu najväčšiu spokojnosť so zariadením nášho umelého valcového mlyna.

Od toho času, čo ste nám mlyn do chodu odovzdali, meleme neustále, ku našej, jako aj celého širokého obecnstva, úplnej spokojnosti, výrobky naše vydobily si v krátkom čase tú najlepšiu povest.

Vami nám dodané stroje pracujú úplne bezvadne, čo sa výkonu týka, ten ďaleko presahuje to, čo ste nám sľuboval, čo pri druhých továrňach býva zriedka, a to hlavné je lúpací stroj na obilie s osmerkovým pláštom a výbornou ašpiráciou, lebo hlavný činiteľ vo mlyne je dobrá Koppera. Výkon nášeho lúpacieho stroja je až prekvapujúci, my vám blahoprajeme k vašému vynálezu a vyslovujeme vám ešte jedenkrát našu úplnú spokojnosť a môžeme vás závod P. T. p. mlynárom čo najlepšie odporúčať. V náležitej úcte znamenajú

Bratia Hottmari,

umel. parný valcový mlyn.

Bohumír Mikyska,

kartačník a štětkař v Břeolavě

odporučuje všem slavným potravným spolkům svůj zásobný sklad veškerých druhů kartáčů a štětěk dobré jakosti za ceny najlevnější. Vlastní výroba natěračských štětců. Vzorky na požádání zašle franco hned po obdržení.

Sklady Luhačovickej kyselky

na Slovensku majú nasledujúce P. T. firmy:

- v Bánovcach: J. Ochs,
- na Brezovej: Juraj Tvarožek,
- vo Gbeloch: Potravný spolk,
- v Holiči: St. Hajossy,
- v Lipt Sv. Mikuláši: Fedor Jesenský,
- na Myjave: Samo Jurenka
- v Nádasi: A. Büchler,
- v Novom Meste n V.: Štefan Sloboda,
- v Prešporke: J. Jaklitsch,
- v Púchove: F. Klein,
- v Ružomberku: A. Koprna,
- v Senici: Joz. Vaniček,
- v Uh. Skalici: Potravný spolk,
- v Tisovei: P. Gilovský,

atď. atď
Správa kúpeľov
v Luhačovicach na Morave.

Mlyny

Poceny viacej štátnimi odmenami za vynikajúce stroje pre mlyny a sladovny.

Závod založený roku 1878.

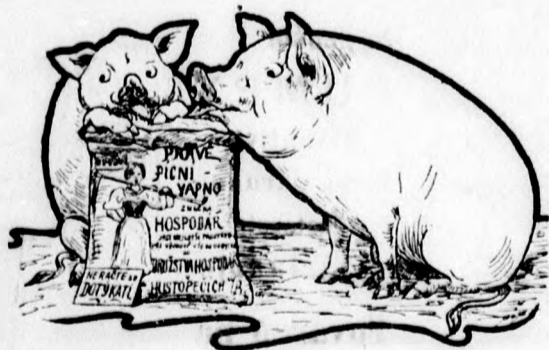
každého druhu zariaďuje, a reconstruácie starších mlynov, dľa osvedčeného moderného spôsobu vyrizuje, a prevádza jako aj dodáva jednotlivé stroje a strojové čiastky pre mlyny a sladovny v cenách veľmi ľavných

OSVALD BRÁZDA,

Závod pre stavbu umelých mlynov a strojnícká továrna v Přerově (Morava).

Viac sto pochválných odporúčaní, za prevedenie mnou zariadených mlynov a sladoven, môžem na požiadanie ku láskavému nahliadnutiu predložiť.

Bez krmneho vápna so značkou „Hospodár“ to už milý bratku ďalej nejde to je mienka tisícich a tisícich, Dnes, keď je krm v cene, a bojime sa, ako prezimujeme statok, aby sme ho nemuseli z polovice

zdarma odpredat, treba nám rozmýšlat čím by sme mohli aspoň čiastočne nahradit nedostatok krmu a tak ochranit sa pred škodou. A tu, ako veľmi znamenitý prikrmovaci prostriedok, osvedčuje sa

Pravé krmné vápno so značkou

„HOSPODÁR“

Ktorého 5 kg. ťažké vrecúško stojí 2 koruny v sklade firmy

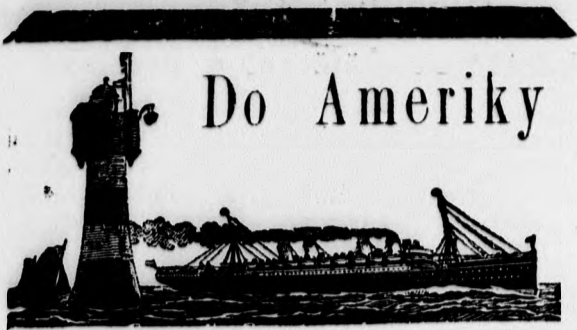
KRONERAFF A JESENSKY

Lipt. Sv. Mikuláš.

Inserujte!

Kto chce niečo predat lebo kúpiť, nech to oznámi (inseruje) v „POKROKU“ a iste dostane s prospechom cieľa. Príhasy prijíma: Administrácia „POKROKU“ v Uh. Skalici.

Inserujte!

Do Ameriky

po cisárskych rýchloňach „Kaiser Wilhelm der Grosse“, „Kaiser Wilhelm II“, „Kromprinc Wilhelm“ a rýchlych dvojšroubovýchpoštových parolodiach ako: „Bremen“, „Grosser Kurfürst“, „Friedrich der Grosse“, „Barbarossa“, „Princess Alice“ do New-Yorku, Baltimore, Galvestonu atď. najvhodnejšie možno cestovať cez Bremen.

Plavba oceanom trvá len 5—7 dní.

Každú žiadanú úpravu ochotne a zdarma podá jediná československá firma

Kareš & Stotsky, Bremen
Bahnhofstrasse 29.

Kto chce byť krajansky obslužený, nech nevyhadáva žiadne iné firmy, ale s úplnou dôverou nech sa obráti na nás, my sme tisíce krajanov doprevadili za more ku ich úplnej spokojenosti. Závďavok nech si pošle každý z domu, načo obdrží od nás šfkartu, s ktorou keď sa preukáže na pruských hraniciach, bez prekážok bude ďalej prepustený. Pište na adresu:

Kareš & Stocky, Bremen
Bahnhofstrasse 29.

—Vzorky zadarmo a franco.—

Lodenové sukne

polovlnené rôznych bariev. 1 kus 65—70 kr. Sukne „Mandžuria“ (novinka) po 1 zl. 20 — 1 zl. 25., spodné nohavice po 50 kr. — 1 zl. vyrába a dobierkou zasiela:

I. Česká výr. a vývoz suken lodenových
Adolfa Jelínka

v Lísku, p. Jimramov. (Morava.)
Nehodiaci sa tovar buď vymením alebo vezmem späť a peniaze vrátim!
Každá nespokojnosť vylúčená!!
Do 5 kgr. balíku vojde 7 sukien.

Skalický gazd. potravný spolok odporúča svoj hojne zasobný sklad.

Umelých hnojiv

—a chylského liadku,—
ako aj datelinového, travného a repného semena v najlavnejších cenách.

Ján Novomestský, mechanik a strojník v Holíči

odporúča širokému obecenstvu svoj bohatý sklad

Šicích strojov a biciklov

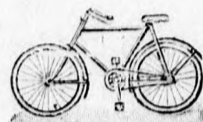
tak tiež i

sklad hospodárskych strojov.

Má vždy na sklade všetky ku týmto strojom patriace súčiastky.

Prijímajú sa tiež všetky opravy (reparacie) týchto strojov.

Ceny ľavé.

Obsluha solidna.

Každa sporiva gazdina

používa

Kolínskej kávovej prísady

SO SOKOLOM — SO SOKOLOM

Docieli tým výdatnej, chutnej a pekne zbarvenej kávy.

TOVARNE:

v Kolíne a Prostejove, Morava

VODOVODY

samočinné i pomocou strojov

pre mestá, obce, veľkostatky, villy, tehelne, továrne a domy súkromné.

Najlepšie
PUMPY
trvanlivé
a so zárukou
zhotovuje
zariaďuje

Továrň na
vodovody a
pumpy

JAN VITEZ v Přerově (Morava).

CENY MIERNE.

Prébežné výpočty a cenníky zadarmo.

